

PARAULA I VIDA

Reprendre el camí amb esperança

Setembre és temps de reprendre el camí. Ara els dies vénen marcats per la represa de la normalitat, perquè el nou curs ja el tenim a sobre... Ens marca el curs escolar que dóna estabilitat als horaris familiars i a la vida de les comunitats cristianes i fins al discórrer dels dies al poble i a la ciutat. Les vacances s'acaben i esperem que ens hagin donat forces per continuar caminant. Ara mirem el temps que tenim al davant i que sempre és temps de gràcia, regal de Déu. Ho expressa bé Sant Pau: «Oblidant-me del que he deixat enrere i llançant-me tot jo cap allò que tinc al davant, corro cap a la meta per guanyar el premi de la cursa que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist» (Fil 3,13-14). Sense mandres ni desànim, estiguem a punt per reprendre amb renovada esperança les programacions i activitats més habituals, i visquem-ho tot des del compromís de servir i d'estimar, perquè la fe esdevingui atractiu.

Necessitem creure que l'heroisme existeix i que la gràcia de Déu el fa possible. ¿Hem conegut testimoniatges que ens encoratgen per part d'amics, de familiars, de persones que estimen i que es donen de forma ge-

nerosa i a vegades heroica? Pensem en gent generosa en grau extrem: un matrimoni ja gran que s'ha animat a rebre una nena joveneta en acollida, a casa seva, i li faran de pares/avis, li han obert casa seva, i sobretot el seu cor; aquell jove que va arriscar i perdre la seva vida en un atemptat terrorista perquè va plantar cara, i altres es pogueren salvar; un matrimoni que totes les vacances les ha donades en una missió africana, perquè els qui tot l'any estan allà, poguessin descansar una mica; uns amics que tenen ja cinc fills i han anat a buscar-ne un sisè, sense por al futur; un jove que ha decidit seguir el Crist fins a les últimes conseqüències i entrarà a la comunitat formativa per ser capellà; un espòs que la seva dona ja quasi no el coneix per causa d'una malaltia degenerativa, però ell cada dia hi és, sempre al seu costat, amb un amor purificat i servicial; i aquella mare que no ha tingut vacances, que assumeix l'estigma del fill a la presó i cada setmana va a visitar-lo encara que ell no sempre li ho agraeix, però ella és fidel. I així molts casos d'heroismes callats, lluminosos, que no surten als noticiaris però que revelen el millor de la humanitat. I Déu està sostenint, recreant, vetllant aquestes vi-

des entregades... perquè Déu és amor!

¿I si tots féssim alguna cosa més del que sembla just i equitatiu de fer? Hi ha gent generosa, que per Jesús fa coses, pren compromisos, que semblen bogeries. Hauríem de ser gent arriscada a causa de l'Evangeli. N'hi ha molts, més dels que ens pensem. «El Regne de Déu és enmig vostre» (Lc 17,21). I jo ¿no estimaré una mica més, no em sacrificaré un xic més, no donaré una mica del meu temps als qui m'envolten, a la parròquia, al poble, als altres, en la multitud de coses que puc fer i que he de fer? ¿Què ha de significar per a mi estimar com Jesucrist ens estima, amb obres i de veritat? ¿Quines conversions i quins creixements m'urgeix la meua fe?

Tenim un curs per endavant, i sabem que Déu sempre és a prop nostre. Se'ns avança amb el seu amor. Estimar és acollir aquest amor que per l'Esperit Sant habita ja en nosaltres, i fer-lo fructificar. Tots podem viure el do de l'amor. Tots podem estimar més i millor, vivint en el seu amor. Ens cal anar més lluny, sempre molt més lluny, del que ja hem fet. Bona represa del curs!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració de la Festa de Meritxell

El Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Meritxell, al Principat d'Andorra, acull el proper dia 8 de setembre el gruix de les activitats programades en la festa de la Mare de Déu, que coincideix amb la celebració de la Diada Nacional del Principat.

La Missa central, a les onze del matí, serà presidida per l'Arquebisbe i Copríncep Mons. Joan-Enric Vives. Enguany se celebrarà amb la presència del President de Portugal, Excm. Sr. Marcelo Rebelo De Sousa, en visita oficial al Principat d'Andorra, a més de totes les autoritats andorranes.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una opció per viure ara (II)

El budisme, el taoisme o bé el judaisme, per citar, tan sols, tres de les grans tradicions espirituals de la humanitat, són anteriors al cristianisme, molt més remotes en el temps, però això no les converteix en opcions escleròtiques o bé obsoletes. De fet, el budisme, que neix en el segle V abans de Crist, està experimentant una gran emergència en el vell continent i la seva antiguitat no és problema, ni la converteix en un misatge anacrònic.

Els homes seguim patint i tenint la mateixa necessitat d'alliberament i el camí budista té la seva plausibilitat.

Una de les observacions que més habitualment es formula és que aquesta opció de vida és un anacronisme, que tenia sentit en un temps remot, però que en la nostra societat fragmentada, ultratecnològica, hipercompetitiva i hiperconsumista, aquesta opció és una rêmora del passat, un residu històric que, a poc a poc, anirà dissolent-se, perdent pistonada, com ha passat amb altres institucions del passat, amb alguns sistemes polítics i oficis que havien estat rellevants socialment.

No és estranya aquesta associació. La fe cristiana, la seva doctrina, les festes litúrgiques i les seves regles morals de comportament, tot això, per-

tanyia, en gran part, al patrimoni cultural que inspirava la vida social, però en pocs decennis ha anat dissolent-se en l'atmosfera. Formava part integrant del món. Ho respiraven a casa, a taula, a l'escola, en el carrer, però aquest imaginari s'ha esmicolat en mil bocins i només queden petites comunitats que li'n donen sentit i nòmades que cerquen escalf per la ciutat. En pocs decennis, s'ha posat de manifest que aquell conjunt de mites, de tradicions, de rituals i de creences no ha estat transmès a les noves fornades.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Retomar el camino con esperanza

Septiembre es tiempo de retomar el camino. Ahora los días vienen marcados por la reanudación de la normalidad, porque el nuevo curso ya lo tenemos encima... Nos marca el curso escolar que da estabilidad a los horarios familiares y a la vida de las comunidades cristianas y hasta al discurrir de los días en el pueblo y en la ciudad. Las vacaciones se acaban y esperamos que nos hayan dado fuerzas para seguir caminando. Ahora miremos el tiempo que tenemos delante y que siempre es tiempo de gracia, regalo de Dios. Lo expresa bien San Pablo: «*Olvidándome de lo que queda atrás y lanzándome hacia lo que está por delante, corro hacia la meta, hacia el premio, al cual me llama Dios desde arriba en Cristo Jesús*» (Fil 3,13-14). Sin pezones ni desánimos, debemos estar a punto para retomar con renovada esperanza las programaciones y actividades más habituales, y vivámoslo todo desde el compromiso de servir y de amar, para que la fe sea atrayente.

Necesitamos creer que el heroísmo existe y que la gracia de Dios lo hace posible. ¿Hemos conocido testimonios que nos alientan por parte de amigos, de familiares, de personas que aman y que se dan de forma generosa y a veces heroica? Pensemos en personas generosas en grado extremo: un matrimonio ya mayor que se ha animado a recibir una niña jovencita en acogida, en su casa, y le harán de padres/abuelos, le han abierto su casa, y sobre todo su corazón; aquel joven que arriesgó y perdió su vida en un atentado terrorista porque plantó cara, y otros se pudieron salvar; un matrimonio que todas sus vacaciones las dedicaron en una misión africana, para que los que durante el año están allí, pudieran descansar un poco; unos amigos que tienen ya cinco hijos y han ido a buscar un sexto, sin miedo al futuro; un joven que ha decidido seguir a Cristo hasta las últimas consecuencias y entrará en la comunidad formativa para ser sacerdote; un esposo a quien su mujer ya casi no lo conoce por causa de una enfermedad degenerativa, pero él cada día está allí, siempre a su lado, con un amor purificado y servicial; y aquella madre que no ha tenido vacaciones, que asume el estigma del hijo en la cárcel y cada semana va a visitarlo aunque él no siempre se lo agradece, pero ella es fiel. Y así muchos casos de heroísmos callados, luminosos, que no salen en los noticieros pero que revelan al mejor de la humanidad. Y Dios está sosteniendo, recreando, velando estas vidas entregadas... porque ¡Dios es amor!

¿Y si todos hiciéramos algo más de lo que parece justo y equitativo? Hay gente generosa, que por Jesús hace cosas, toma compromisos, que parecen locuras. Deberíamos ser gente arriesgada por causa del Evangelio. Hay muchos, más de los que pensamos. «*El Reino de Dios está en medio de vosotros*» (Lc 17, 21). Y yo ¿no amaré algo más, no me sacrificaré un poco más, no daré un poco de mi tiempo a los que me rodean, en la parroquia, en el pueblo, a los demás, en la multitud de cosas que puedo hacer y que debo hacer? ¿Qué tiene que significar para mí amar como Jesucristo nos ama, con obras y de verdad? ¿Qué conversiones y qué crecimientos me urge mi fe?

Tenemos un curso por delante, y sabemos que Dios siempre está cerca de nosotros. Se nos avanza con su amor. Amar es acoger este amor que por el Espíritu Santo habita ya en nosotros, y hacerlo fructificar. Todos podemos vivir el don del amor. Todos podemos amar más y mejor, viviendo en su amor. Debemos ir más lejos, siempre mucho más lejos, de lo que ya hemos recorrido. ¡Buena reanudación del curso!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

El P. Josep Maria Soler, Abat de Montserrat, homileta religiós enguany a Organyà

El P. Josep M. Soler, Abat de Montserrat, és enguany l'homileta religiós durant la Fira del Llibre del Pirineu, que se celebra a Organyà i que arriba enguany a la seva 21a edició.

L'escriptor Vicenç Llorca, nascut a Barcelona el 1965, però amb arrels familiars a Organyà serà l'homileta laic.

Els carrers porticats del centre històric d'Organyà es tornen a omplir de llibres de muntanya, espectacles literaris, lectures en veu alta, tallers, concursos, taules rodones, conta-contes, jocs infantils, música en viu i altres propostes culturals i lúdiques que conformaran un programa pensat per a un públic molt am-

pli. Els actes ja començaran diuenres al vespre i l'activitat final comprèn de dissabte al matí fins a diumenge al migdia. El lliurament dels Premis literaris Homilies d'Organyà i la lectura de les homilies modernes seran el punt àlgid d'aquesta festa del llibre pirinenc a la vila bressol de la llengua catalana.

Perfil biogràfic del P. Josep Maria Soler

El P. Josep Maria Soler és Abat de Montserrat des de l'any 2000, i és autor de nombrosos articles i llibres de litúrgia i espiritualitat.

Va néixer a Santa Eugènia de Ter el 1946. Dels cinc als disset anys va viure a Sabadell, on estudià al Col·legi dels Claretians i de 1955 a 1956 va ser el deixeble de Pere Casaldàliga.

Després estudià teologia al Seminari dels Claretians a Solsona. Postulà com a monjo a l'Abadia de Montserrat el 1970, professà el 1975 i el 1981 fou ordenat sacerdot. En 1976-1977 col·laborà a l'Institut Ecumènic de Tantur (Jerusalem), i al Pontifici Ateneu de Sant Anselm de Roma es

llicencià en teologia sacramentària (1978-1980). Visitador de la Província Hispànica de la Congregació de Subiaco des del 1996, a Montserrat ha estat mestre de novicis i prefecte de júnors, i professor a l'Escola Filosòfica i Teològica de l'Abadia de Montserrat, de la qual fou el prefecte durant set anys, i també a l'Institut de Litúrgia

i al de Teologia Espiritual de Barcelona. Des del 1992 és vicepresident de la Societat Espanyola d'Estudis Monàstics (SEDEM) i ha estat sotsdirector de la revista *Studia Monastica*. Fou elegit Abat de Montserrat per la comunitat del maig del 2000.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Jesús s'ha fet miques, es fa miques per nosaltres. És l'Eucaristia. Ens demana que ens lliurem, que ens fem miques pels altres» (18 de juny).

@Pontifex: «Ningú de nosaltres no és una illa, autònom i independent dels altres: només podem construir el futur junts, sense excloure ningú» (20 de juny).

@Pontifex: «No mirem a una altra banda davant les noves formes de pobresa i de marginació que impedeixen a les persones viure dignament» (21 de juny).

@Pontifex: «No ens deixem desviar per les falses savieses d'aquest món, seguim a Jesús, única guia segura que dóna sentit a la nostra vida» (22 de juny).

Nomenaments del Bisbat d'Urgell

L'Arquebisbe d'Urgell va signar, el passat 17 de juliol, la renovació del Consell Episcopal i de la quasi totalitat dels Delegats diocesans i altres serveis diocesans, així com les noves dedicacions parroquials a la Diòcesi, moltes d'elles acumulades a les responsabilitats que aquests preveres ja tenien confiades

NOMENAMENTS NO PARROQUIALS

Consell Episcopal:

- **Il·lm. Mn. Josep M. Mauri i Prior**, Vicari general de la Diòcesi d'Urgell i Ecònom diocesà.
- **Il·lm. Mn. Ignasi Navarri i Benet**, Vicari general de la Diòcesi d'Urgell.
- **Il·lm. Mn. Antoni Elvira i Gorgorió**, Vicari episcopal per a l'Acció Pastoral.
- **Mn. David Codina i Pérez**, Secretari general i Canceller del Bisbat d'Urgell i Moderador de la Cúria.

Seminari diocesà:

- **Mn. Gabriel Casanovas i Vila**, Vicerector del Seminari diocesà d'Urgell.

Delegacions diocesanes:

- **Sr. Carles Martín Neira**, Delegat diocesà per als Assumptes Econòmics.
- **Mn. Antoni Elvira i Gorgorió**, Delegat diocesà de Catequesi i encarregat del Catecumenat a la Diòcesi.
- **Mn. Xavier Parés i Saltor**, Delegat diocesà de Pastoral Sacramental i Litúrgia.
- **Mn. Josep Chisvert i Villena**, Delegat diocesà d'Ensenyament.
- **Mn. Josep Montoya i Viñas i Sra. Conxita Salvadó i Arqués**, Delegats diocesans per a la Família i la Vida.
- **Mn. Joan Antoni Mateo i García**, Delegat diocesà d'Ecumenisme i Relacions interreligioses.
- **Mn. Alfons Velásquez i Castañeda**, Delegat diocesà de Pastoral Vocacional.
- **Mn. Jaume Vila i Serra**, Delegat diocesà per a la Vida Consagrada.
- **Mn. Jaume Vila i Serra**, Delegat episcopal per a les Causes dels Sants.
- **Sr. Lluís Plana i Sánchez**, Delegat diocesà de Joventut.
- **Mn. Gabriel Casanovas i Vila**, Subdelegat diocesà de Joventut.
- **Gna. Visitación Lorenzo Herrero**, religiosa de la Sagrada Família d'Urgell, Delegada diocesana de Pastoral de la Salut.
- **Mn. Jaume Soy i Amargant**, Delegat diocesà de Missions i Director de les Obres Missionals Pontificies.

- **Sra. Clara Arbués i García**, Delegada diocesana de Patrimoni Cultural.
- **Sra. Cristina Orduña i Pontí**, Delegada diocesana de Mitjans de Comunicació Social.
- **Mn. Ramon Sàrries i Ribalta**, Delegat diocesà de Pastoral Penitenciària.
- **Mn. Ramon Rosell i Serra**, Delegat diocesà de Pastoral de Santuaris, Pelegrinatges i Turisme.
- **Mn. Jaume Mayoral i Martí**, Delegat episcopal de Càritas Diocesana d'Urgell
- **Mn. Lluís Eduard Salinas Muñoz**, Consiliari diocesà de Mans Unides.
- **Mn. Manuel Pal i Casanovas**, Consiliari del Moviment apostòlic «Vida Creixent» del Bisbat d'Urgell.
- **Mn. Josep Maria Aresté i Miret**, Viceconsiliari del Moviment apostòlic «Vida Creixent» del Bisbat d'Urgell.

NOMENAMENTS PARROQUIALS

- **Mn. Ignasi Navarri i Benet**, Rector de la Parròquia de St. Ot de La Seu d'Urgell i de les Parròquies de St. Serni d'Arfa, St. Feliu de Castellciutat, Sta. Coloma de La Bastida d'Hortons i St. Vicenç de Montferrer.

- **Mn. Gabriel Casanovas i Vila**, Prevere adscrit amb facultats de Vicari parroquial de la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell.
- **Mn. Xavier Parés i Saltor**, Administrador parroquial de les Parròquies de Sta. Cecília de Bolvir, Sta. Coloma de Ger, Sta. Maria d'All, St. Miquel d'Isòvol, St. Pere d'Olopte, Sta. Eugènia de Saga i St. Climent de Tallorta.
- **Mn. Joan Antoni Mateo i García**, Rector de la Parròquia de St. Martí de Talarn.
- **Mn. Josep Uriel Álvarez Bedoya**, Rector de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Pradell de Sió i St. Pere de Les Ventoses.
- **Mn. Pau Bellido i Segarra**, Rector de les Parròquies de la Purificació d'Adrall, St. Tirs d'El Pla de Sant Tirs, i St. Andreu de la Parròquia d'Hortó.
- **Mn. Joaquim Cebrian i Puyuelo**, Rector de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Ribes de Freser i de les Parròquies de St. Vicenç de Planolles, St. Esteve de Pardines, St. Cristòfol de Ventolà i St. Feliu de Bruguera.
- **Mn. Joan Perera i Faura**, Capellà custodi del Santuari de la Mare de Déu de Núria; Rector de la Parròquia de St. Jaume de Queralbs i de les Parròquies de St. Martí de Campelles, St. Serni de Fustanyà, St. Cristòfol de Nevà i St. Cristòfol de Toses.

TRIBUNAL DIOCESÀ D'URGELL

- **Mn. Jaume Vila i Serra**, Vicari judicial de la Diòcesi d'Urgell.
- **Mn. Benigne Marqués i Sala**, Jutge diocesà.
- **Mn. Antoni Agelet Delpueyo**, Prevere de Lleida, Jutge diocesà.
- **Mn. Pau Bellido i Segarra**, Jutge diocesà.
- **Mn. David Codina i Pérez**, Promotor de Justícia i Defensor del Vincle.
- **Sr. Josep Ràbade i Fernández**, Notari del Tribunal eclesiàstic d'Urgell.

La presa de possessió d'aquestes responsabilitats es farà en temps oportú, segons convingui en cada cas. Prequem per tots aquests a qui se'ls confia una nova responsabilitat de servei a l'Església d'Urgell, perquè el Senyor els sostingui en aquesta missió i ells l'exerceixin amb sentit de disponibilitat i amor pastoral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Te 4,13-18 / Sl 95 / Lc 4,16-30]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Dimarts [1Te 5,1-6.9-11 / Sl 26 / Lc 4,31-37]. Sta. Obdúlia, vg. i mr.; sta. Teresa de Calcuta, fund. de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Dimecres [Col 1,1-8 / Sl 51 / Lc 4,38-44]. Beat Bonaventura de

Forlí, prev.; beat Bertran de Garrigues, prev.

7. ■ Dijous [Col 1,9-14 / Sl 97 / Lc 5,1-11]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Divendres [Mi 5,1-4a (o bé: Rm 8,28-30) / Sl 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé, més breu: Mt 1,18-23)]. Naixement de la Benaurada Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. V). *Urgell* (territori de Catalunya):

Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; Mare de Déu de Meritxell (Principat d'Andorra): patrona principal d'Andorra; sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia; sant Sergi I, papa; santa Adela (s. XI), rel.

9. □ Dissabte [Col 1,21-23 / Sl 53 / Lc 6,1-5]. Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica; sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol

dels esclaus a Colòmbia; santa Felícia, mr.; beat Frederic Ozanam.

10. ■ Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ez 33,7-9 / Sl 94 / Rm 13,8-10 / Mt 18,15-20]. Sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinià; beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura; beat Jacint Orfanell, mr., nat a la Jana (Maestrat).

Diumenge XXI de durant l'any

COMENTARI

M'heu afalagat, Senyor

L'última confessió de Jeremies culmina amb un acte de fe total en el Senyor a qui *ha confiat la seva causa*.

Abans s'havia proposat de *no pensar-hi més en el Senyor i no parlar més en el seu nom*: perquè la fidelitat al Senyor li portava conseqüències molt dures.

Però Déu no li és un estrany: *la paraula seva és en el meu cor un foc que crema*.

Comença la 2a part de Romans amb exhortació cultural: *Per la misericòrdia que Déu ens té, us exhorto a oferir els vostres cossos com una víctima viva, santa i agradable*.

Oferir el propi cos es diferencia del culte de l'A.T. on el sacerdot ofería el cos d'uns animals sacrificats. Suposa oferir tot el que som desmarcant-nos del *món present* i deixant-nos *renovellar en la manera de veure les coses*. Aquest és *el culte veritable, agradable a Déu*.

Immediatament després de la confessió de fe en Jesús com *el Messies, el Fill del Déu viu*, i de la lloança del Mestre (*Sortós de tu, Simó*), pensant fer-li un favor Pere es posà a renyar Jesús: «*De cap manera, Senyor!*»

L'encert parcial de la resposta a Cesarea de Filip deixa pendent quin tipus de messies és Jesús. Pere reflecteix l'expectativa messiànica triomfalista.

Per això *Jesús li diu: «Ves-te'n darrere meu, Satanàs»*. L'essència del deixeble és anar darrere el Mestre, que és qui marca el camí.

Si algú vol venir darrere meu, que es buidi ell mateix: no per quedar buit sinó per omplir-se de Crist i d'Evangelí.

Prendre cadascú la seva creu és viure seguint l'estil de Jesús. *Im'acompanyi*: ser «de» Crist és ser «com» Crist.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,7-9)

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir, us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell, però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre dels meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

▶ Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Sariat del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. / La meva ànima s'ha enamorat de vós, / em sosté la vostra mà. R.

▶ Lectura de la carta sant Pau als cristians de Roma (Rm 12,1-2)

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 16,21-27)

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!». Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes». Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. ¿Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdía la vida? ¿Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare, voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres».

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,7-9)

Me sedujiste, Señor, y me dejé seducir; has sido más fuerte que yo y me has podido. He sido a diario el hazmerreír, todo el mundo se burlaba de mí. Cuando hablo, tengo que gritar, proclamar violencia y destrucción. La palabra del Señor me ha servido de oprobio y desprecio a diario. Pensé en olvidarme del asunto y dije: «No lo recordaré; no volveré a hablar en su nombre»; pero había en mis entrañas como fuego, algo ardiente encerrado en mis huesos. Yo intentaba sofocarlo, y no podía.

▶ Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh, Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¿Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. / Mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 12,1-2)

Os exhorto, hermanos, por la misericordia de Dios, a que presentéis vuestros cuerpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Dios; este es vuestro culto espiritual.

Y no os amoldéis a este mundo, sino transformaos por la renovación de la mente, para que sepáis discernir cuál es la voluntad de Dios, qué es lo bueno, lo que le agrada, lo perfecto.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 16,21-27)

En aquel tiempo, comenzó Jesús a manifestar a sus discípulos que tenía que ir a Jerusalén y padecer allí mucho por parte de los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, y que tenía que ser ejecutado y resucitar al tercer día. Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo: «¡Lejos de ti tal cosa, Señor! Eso no puede pasarte». Jesús se volvió y dijo a Pedro: «¡Ponte detrás de mí, Satanàs! Eres para mí piedra de tropiezo, porque tú piensas como los hombres, no como Dios». Entonces dijo a los discípulos: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz y me siga. Porque quien quiera salvar su vida, la perderá; pero el que la pierda por mí, la encontrará. ¿Pues de qué le servirá a un hombre ganar el mundo entero, si pierde su alma? ¿O qué podrá dar para recobrarla? Porque el Hijo del hombre vendrá, con la gloria de su Padre, entre sus ángeles, y entonces pagará a cada uno según su conducta».